

Janka, in da je revše tem lažje pozabilo nesrečne dogodke tistega godovnega jutra.

Dobro, da je znala Metka molčati o Jankovi nevoščljivosti. Morda bi ga bila zadela pri teti drugače še nova nesreča. A Metki se je zdelo, da je Janko že dovolj kaznovan za tisti dan, in pa — no, njen bratec je bil vse eno.

Miladin:

Pri kapelici.

Oh, pogledjte, mamica! — Ali vidite kapelico, kako je lepa! In kak lep oltarček ima! Ali ni Marija v njem, pa Jezuščka drži v naročju? — Jej, mamica — ali vidite, kako se mi Jezušček smehlja? Pa tako majčkene rokce izteza proti meni, kakor bi me hotel objeti in mi kaj lepega povedati. Najbrž o nebesih ali pa o angelčkih? Glejte no, mamica, pa v belem krilcu je kakor naša Mimica, ko je šla k prvemu svetemu obhajilu. In Marija, mamica, je v modri obleki. O, kako je to lepo!

Mamica, ali smem noter v kapelico, da bom Jezuščka bolj od blizu videl? — Smem, pravite — saj me ima Jezušček rad. In Marija me ima tudi. Jaz pa tudi Jezuščka in Marijo — tako rad. Saj se jima že znam priporočiti — —

Pravite, da moram biti priden, da me bosta imela rada Jezušček in Marija. — Saj bom, mamica! Nikoli več ne bom na nikogar hud in vas pa ateka bom vselej ubogal, da ne bosta Jezušček ali pa Marija jezna name. Name ne, mama!

Jej, veste kaj, mamica! Jaz bom pa okrog kapelice natrgal najlepših rožic v šopek, pa jih bom Jezuščku podal. Enega pa Mariji, mamica?! — Pravite, da naj rajši malo pomoliva, preden greva domov? Saj že znam sam »Oče naš« in »Češčeno Marijo« znam in angelčku varuhu se znam že tudi priporočiti, kakor ste me mamica naučili, mamica moja — —

Domov morava iti, pravite? Jaz bi pa rad zmeraj ostal pri Jezuščku in Mariji. Ko tako lepo... Dajte no, postojva še malo, da še enkrat pogledam Jezuščka od blizu... Kajne, da bom prišel k Jezuščku, če bom priden?

Že grem z vami, mamica!

Še malo naj pogledam — — Oj, kako je že daleč kapelica! Nič več Jezuščka ne vidim, nič več Marije, mamica!

A. Čebular:

Stržek-trgovec.

Čiri, čiri, čiri,
danes vse po štiri:
jabolka rumena,
hruška je strdena,
hlebček sira,
košček kruha —
oj, ti gladna muha,

kupi, kupi, kupi!
Hruško si olupí,
kruhek si prigrizni,
potlej se oblizni —
jaz že težko nosim:
jutri bo po osem!

